

Як приготувати розчин для штукатурки стін

Штукатурка – хороший матеріал для обробки, який вже давно використовується в технології будівництва.

До складу суміші для штукатурки входять такі компоненти:

1. В'язуче речовина. Наприклад, вапно, глина, цемент або гіпс.
2. Наповнювач. Це може бути шлак, тирса, стружка або пісок.

За консистенцією розчин для штукатурки повинен бути як тісто. Для штукатурення можуть використовуватися як звичайні, так і декоративні суміші.

НА ЩО НЕОБХІДНО ЗВЕРТАТИ УВАГУ, ВИБИРАЮЧИ РОЗЧИН ДЛЯ ШТУКАТУРКИ?

Існує ряд правил при виборі розчину для обробки стін:

- ✚ Якщо бетонна або кам'яна поверхня знаходиться під постійним впливом опадів, необхідно вибирати розчини на шлакопортландцементі або портландцементе.
- ✚ Якщо бетонна або кам'яна поверхня не знаходиться під впливом опадів, то слід вибирати розчини, до складу яких входять цемент, вапно, різного типу в'язучі засоби на основі вапна.
- ✚ Якщо необхідно обштукатурити гіпсову або дерев'яну поверхню, потрібно вибирати розчини, які складаються з вапна, глини (гіпсових в'язучих речовин).
- ✚ Якщо передбачається внутрішня штукатурка стін приміщення з високим ступенем вологості (вище 60%), перший шар штукатурної суміші наносити слід з простих цементних або цементно-вапняних розчинів. До таких приміщень можна віднести пральню, ванну кімнату, лазню.

ПРИГОТУВАННЯ РОЗЧИНУ ДЛЯ ШТУКАТУРЕННЯ: ГОЛОВНІ ПРИНЦИПИ

Готують розчин для штукатурки з ретельно просіяних матеріалів. Їх змішують до однорідної консистенції. Можна використовувати один або кілька в'язучих компонентів в одному розчині. Важливо перевірити жирність розчину. Роблять це за

допомогою кельми. Якщо суміш жирна, то вона буде сильно приклеюватися. Для зниження жирності слід додати заповнювач. Використання жирних сумішей призводить до того, що після висихання шар розтріскається. До того ж йде перевитрата в'язучого компонента. Якщо розчин худий, він не буде приклеюватися. У таку суміш потрібно додати скорозшивач. Худі суміші неміцні, працювати з ними складно. Тільки розчин з нормальним рівнем жирності є надійним, зручним в роботі і відрізняється великим терміном служби.

ЯК СТВОРЮЄТЬСЯ РОЗЧИН ДЛЯ ОБРОБКИ?

Суміш для штукатурки готують в ящиках з глибиною від 15 см. Що стосується обсягу ящика, він може бути будь-яким. Пісок і цемент потрібно змішувати в певних пропорціях. Отриману суху суміш вводять в вапняне тісто. Попередньо тісто розводять водою до консистенції сметани. Все ретельно перемішують. Розводити штукатурку потрібно, з огляду на те, для якого саме шару вона буде застосовуватися. Як правило, все на поверхню стіни наносять три шари. Шари накладаються поетапно. Для всіх верств використовується штукатурний розчин. Відрізняються вони тільки консистенцією.

ВИДИ РОЗЧИНІВ ДЛЯ ШТУКАТУРКИ

Існують шість рецептів штукатурних розчинів:

1. Вапняне тісто. Його готують з води і негашеного вапна в пропорції 3: 1. Заливають вапно водою (теплою). Після того, як починається хімічна реакція, воду знову додають. Перемішують. Закривають ємність з розчином. І залишають розчин на добу.
2. Вапняна суміш. Готують розчин з вапняного тіста, піску. Пропорція 1: 1-5 (залежить все від жирності тіста). У вапняне тісто потроху додають пісок, воду до необхідної густоти, перемішуючи.
3. Вапняно-глиниста суміш. Готують з глиняного тіста, вапняного тесту, піску в пропорції 1: 0,4: 1-6 і води. Чим піску більше, тим і розчин буде міцніше. Глину розводять водою. Консистенція повинна бути рідкою. Глиняне тісто змішують з вапняним. Розмішують. Додають пісок до досягнення необхідної консистенції.
4. Вапняно-гіпсовий розчин. Виготовляють з вапняного розчину, гіпсу в пропорції 3: 1 (або 4: 1) і води. Гіпс розводять водою. У гіпсове тісто додають гіпсовий розчин. Розмішують. Відразу ж приступають до використання.
5. Цементна суміш. Готують з цементу, піску в пропорції 1: 2 (1: 3) і води. Змішують цемент і пісок. Розводять суміш водою до необхідної консистенції.
6. Цементно-вапняна суміш. Готують з цементу, піску, вапняного тіста в пропорції 1: 3: 1 і води. Вапняне молоко розводять водою. Консистенція – рідка. Готують суміш з піску, цементу. І додають у вапняне молоко. Ретельно розмішують.

Вапняно-гіпсовий розчин

Вапняно-гіпсовий розчин використовується для штукатурення фібролітових, кам'яних, дерев'яних, а також інших поверхонь в приміщеннях з нормальною вологістю. Завдяки наявності гіпсу в складі, така суміш швидко застигає, тому замішувати її у великих кількостях не рекомендується, так як виготовлений обсяг потрібно буде використовувати протягом 10÷15 хвилин. Особливо це важливо врахувати в тому випадку, якщо досвід оштукатурюванні стін невеликий або зовсім відсутній.

Вапняно-гіпсовий розчин – характеризується дуже швидким схоплюванням

Необхідно знати, що якщо розчин почав схоплюватися, «оживляти» його водою не можна, так як він втрачає міцність і здатність до затвердінню.

Щоб суміш була приготована правильно, гіпс засипається в ємність із підготовленою водою і складові ретельно перемішуються до однорідного стану консистенції густої сметани. У готову гіпсову суміш додається вапняний розчин, який дещо подовжує життя і надає еластичність. Але, незважаючи на вапняну добавку, розчин повинен бути використаний у вкрай короткий термін, інакше він застигне прямо в ємності.

Вапняний штукатурний розчин використовується для вирівнювання поверхонь стін і стель сухих приміщень. Штукатурні роботи з цією сумішшю вимагають великих тимчасових витрат, особливо в тих випадках, коли він наноситься на дерев'яні та інші поверхні, погано вбирають вологу з суміші. Добре він підходить для нанесення на цегляну кладку, швидко поглинає воду, на якій він швидко просихає. При застиганні розчину на стіні, він змінює колір з сіруватого на білий, і якщо штукатурка стала світлою, значить, вона висохла або близька до цього. Але, вибираючи цю обробку, потрібно знати, що вона має невисоку міцність.

Вапняний розчин – довгий застигання і невисока міцність покриття

Вапняний розчин достатньо довго схоплюється, тому його можна зачиняти великими порціями. Зберігається суміш близько трьох діб, але чим довше термін її зберігання, тим нижче стає пластичність матеріалу, тому в нього доведеться додавати в'язучі компоненти.

Виготовляється розчин наступним чином:

✚ У ємність наливається проціджене крізь сито вапняне молоко;

- ✚ Потім невеликими порціями додається пісок, взятий відповідно до пропорцій, і склад одночасно перемішується за допомогою міксеру. Пісок повинен бути дрібнозернистим, тому перед замешиванием, його необхідно просіяти.
- ✚ Готовий замішаний розчин ще раз потрібно пропустити через сито для отримання ідеальної однорідності. У тому разі, якщо розчин вийшов дуже густим, можна додати трохи води.

Цементно-вапняний розчин

Цементно-вапняний штукатурний розчин в принципі – універсальний. Він застосовується для фасадної обробки поверхонь стін і цоколя, а також для внутрішніх робіт, в тому числі у приміщеннях з підвищеною вологістю, таких як ванні кімнати та кухні.

Цей склад штукатурки досить довго схоплюється, приблизно протягом одного-двох годин. Він більш пластичний, ніж звичайний цементний розчин, завдяки наявності вапна, тому має високу адгезію і легко закріплюється на стіні. Пропорції цього та інших розчинів будуть представлені нижче в таблицях.

Цементно-вапняний штукатурний розчин можна віднести до розряду найбільш популярних.

Марка по міцності готових цементно-вапняних штукатурок визначається співвідношенням компонентів і маркою цементу, яка також буде показана в таблиці.

Таблиця пропорцій цементних і цементно-вапняних розчинів різних марок міцності

Марка цементу	Марка розчину (пропорції цемент : вапно : пісок)					
	M150	M100	M75	M50	M25	M10
M400	1 : 0,2 : 3	1 : 0,4 : 4,5	1 : 0,5 : 5,5	1 : 0,9 : 8	—	—
	1 : 0 : 3	1 : 0 : 4,5	1 : 0 : 5,5	—	—	—
M300	1 : 0,1 : 2,5	1:0,2:3,5	1 : 0,3 : 4	1 : 0,6 : 6	1 : 1 : 10	—
	1 : 0 : 2,5	1 : 0 : 3	1 : 0 : 4	1 : 0 : 6	1 : 1 : 9	—
M200	—	—	1 : 0,1 : 2,5	1 : 0,3 : 4	1 : 0,8 : 7	1 : 0,8 : 7
	—	—	1 : 0,2 : 2,5	1 : 0 : 4	—	1 : 1 : 9

Цементно-вапняні розчини виготовляються по-різному.

- ✚ Один з варіантів здійснюється наступним чином: проводиться сухе змішування цементу і піску, потім у суміш додається проціджене крізь сито вапняне молоко, підготовлене відповідно до пропорцій. Після цього всі інгредієнти змішуються до однорідної маси.
- ✚ Інший спосіб приготування полягає в замішуванні з вапняного тіста розчину з додаванням піску і води. Після чого у нього додають цемент і все ретельно перемішується будівельним міксером.

Цементно - піщаний розчин.

Цементний штукатурний розчин застосовують для обробки внутрішніх поверхонь стін кімнат з підвищеною вологістю, так і для фасадів, а також для цокольної частини будівлі. При додаванні в суміш спеціальних речовин, вона стає водостійкою і більш міцною.

Цементна штукатурка після застигання відрізняється підвищеною міцністю

Штукатурка, виготовлена з цементу з додаванням піску, не особа пластична і досить складно наноситься на поверхні стін. Розчин зберігає свою життєздатність протягом години після замішування, і може бути виготовлений в різних пропорціях, але найоптимальнішим варіантом вважається співвідношення 1:3.

Послідовність приготування цементного розчину

Таблиця пропорцій цементно-піщаних штукатурних розчинів:

Марка цементу	Марка розчину (пропорції цемент : пісок)			
	M100	M75	M50	M25
M600	1 : 4,5	1 : 6	—	—
M500	1 : 4	1 : 5	—	—
M400	1 : 3	1 : 4	1 : 6	—
M300	1 : 2,5	1 : 3	1 : 4,5	—
M200	—	1 : 2,5	1 : 3,5	1 : 6

Процес виготовлення цього виду суміші проводиться в наступному порядку:

- ✚ Цемент і пісок беруться в обраних пропорціях, і перемішується між собою в сухому вигляді.
- ✚ Потім суміш рекомендовано просіяти через сито.
- ✚ Після цього в суміш додається певна кількість води до отримання однорідного розчину потрібної консистенції.
- ✚ Щоб підвищити пластичність цементно-піщаної штукатурки, багато майстрів додають у неї рідкі миючі засоби, які зачиняються у воді. Їх потрібно 30÷50 мл на 5 літрів води.

Щоб штукатурний розчин вийшов якісним і мав хорошу адгезію, при його виготовленні, необхідно дотримуватися деякі вимоги:

- ✚ Всі компоненти для виготовлення штукатурної суміші повинні бути просіяні через сито.
- ✚ Щоб домогтися однорідності готового розчину, рекомендовано після замішування його процідити. Так, суміші для обризга і ґрунтовки проціджуються через сито з отворами 3×3 мм, а для покривних штукатурних складів – з осередками 1,5×1,5 мм.
- ✚ Так як обризг, нанесений на стіну, утримує всі інші шари штукатурки, розчин для нього має більш міцним, ніж інші склади. Їх рекомендовані пропорції представлені в таблиці нижче.

Відмінності розчинів в компонентному складі для різних етапів обштукатурювання стіни

Тип розчину	Співвідношення компонентів у частинах		
	Обризг	Ґрунт	Накривка
Вапняний (вапно + пісок)	1 : 2,5÷4	1 : 2÷3	1 : 1÷2
Цементний (цемент + пісок)	1 : 2,5÷4	1 : 2÷3	1 : 2
Глиняний (глина + пісок)	1 : 3÷5	1 : 3÷5	—
Вапняно-глиняний (вапно + пісок + глина)	0,2 : 1 : 3	0,2 : 1 : 5	0,2 : 1 : 3
Вапняно-гіпсовий (вапно + гіпс + пісок)	1 : 1 : 2	1 : 0,5 : 2	1 : 1 : 5
Глиняно-гіпсовий (глина ÷+ гіпс + пісок)	1 : 0,25 : 3	1 : 0,25 : 3	—

- ✚ Будь готовий штукатурний склад, а особливо той, в якому присутні наповнювачі доволі великих фракцій, повинен мати нормальну жирність. Це якість необхідно для міцності розчину і його пластичності, але якщо рівень цього показника буде завищений, штукатурка і усадки при висиханні розтріскується.
- ✚ Вибираючи склад суміші для обробки стін, потрібно враховувати умови, в яких будуть проводитися будівельні роботи, так як в деяких випадках у розчин необхідно додавати пластифікатори для кращої в'язкості і пластичності маси.

Таблиця розчинів, застосовуваних у помірних і суворих кліматичних умовах, тобто для нормальних і екстремально низьких температур:

Вид розчину	Пропорції складових розчину		
	Цементно-вапняний	Цементний пластифікований	З розчину цементу*
Універсальний	1 : 1 : 6	1 : 6 (цемент,	1 : 5

розчин (застосовується в умовах помірного клімату)	(цемент, вапно, пісок)	пісок + пластифікатор)	(кладочний цемент, пісок)
Розчин підвищеної міцності (застосовується в умовах суворого клімату)	1: 0,5 : 4 (цемент, вапно, пісок)	1 : 4 (цемент, пісок + пластифікатор)	1 : 3 (кладочний цемент, пісок)

***Кладочний цемент — це готова суха суміш, яка застосовується без додавання вапна або пластифікатора.**

Якісний розчин повинен мати правильну консистенцію – це значно полегшить роботу з його нанесення на поверхні, шаром будь-якої товщини. Від консистенції залежить рухливість розчину, його адгезія і здатність заповнювати всі тріщини і нерівності на оброблюваній поверхні.

Наскільки правильну консистенцію має виготовлена суміш, можна визначити самостійно, спираючись на подану ілюстрацію:

Різні консистенції штукатурних розчинів (зліва – направо)

1 – Якщо при згрібанні в бік готової штукатурки з допомогою кельми розчин рветься, в нього слід додати води.

2 – Розчин вважається занадто рідким, якщо при його сгребанні, слід від кельми розпливається, як показано на середньому фото.

3 – є Нормальним розчин, якщо при сгребанні він не рветься і тримає означену форму – це оптимальна консистенція суміші, в якій достатню кількість води.

Питання для самоконтролю:

1. Як приготувати розчин для штукатурки стін?
2. На що необхідно звернути увагу вибираючи розчин для штукатурки?
3. Які, ви знаєте, види розчинів для опорядження поверхні?

4. Чи можна за консистенцією штукатурного розчину визначити густину розчину?
5. Що потрібно знати для того, щоб штукатурний розчин вийшов якісним і мав хорошу адгезію?
6. Який розчин потрібно використати за 10-15 хв.?
7. Якого складу розчин можна використовувати протягом 3 – 5 діб?
8. ТБ при приготування розчинів.

Готові сухі штукатурні суміші

Якщо фінансові можливості дозволяють, і разом з цим немає бажання займатися самостійним складанням штукатурних розчинів, то їх цілком можна придбати в готовому вигляді. Суміші, виготовлені на різних основах, продаються в сухому вигляді, і для їх замішування потрібно додати необхідну кількість води, зазначене в інструкції на упаковці, і вимісити масу до однорідного стану.

Надзвичайно зручно – готові сухі штукатурні суміші з оптимізованим складом

Штукатурки на цементній основі виробляються із застосуванням портландцементу, до якого додаються всі необхідні присадки в потрібних пропорціях. Причому кожна з сумішей має своє призначення, а вхідні в неї компоненти полегшують роботу в певних умовах з конкретними поверхнями.

Відмінна адгезія і пластичність готових штукатурних розчинів прискорює і спрощує роботу, а також дає певну стійкість покриття до перепадів температур і зовнішніх впливів.

Готові суміші не доведеться просіяти через сито, так як їх компоненти змішати в однорідну масу. Крім того, виробники передбачили добавки, які дають можливість стінам «дихати», але при цьому штукатурний шар залишається водостійким і паропроникним.

Сучасні сухі розчини мають рівень якості, значно перевищує багато саморобні варіанти. Причому, склад підібраний не випадковим чином – він розробляється в професійних лабораторіях, тому компоненти не тільки відмінно поєднуються один з одним, але і закладені в суміш в ідеальних пропорціях.

Ще одна безперечна зручність використання готових складів полягає в тому, що завжди можна приготувати потрібну кількість розчину.

Дуже важливо, щоб штукатурка була сумісна з поверхнею, яку необхідно вирівняти. Іноді для досягнення потрібного результату, доводиться застосовувати комплекс штукатурок, при цьому рекомендовано купувати матеріали одного виробника.

Найголовнішим недоліком готових сумішей є їх висока ціна, але зате працювати з ними набагато простіше і швидше, а оздоблення поверхонь виходить більш міцною і довговічною.

Для якісного виконання робіт необхідно правильно підібрати суху суміш. Види сухих штукатурних сумішей Існує кілька різновидів штукатурних сумішей цементна, терразитова, кам'яна, гіпсова, вапняно-піщана. Всі ці суміші призначені для якісної обробки поверхонь. Наповнювач і, добавки, які входять до складу сумішей надають розчинів необхідні якісні різноманітні характеристики і визначають специфіку конкретної даної суміші. Багато суміші містять суміші зменшують усадку і утворення тріщин.

Головне достоїнство сухих сумішей в тому, що вони доставляються в сухому вигляді без збитку консистенції і для використання потребують тільки розбавлення певною кількістю води. До безперечних переваг сухих будівельних сумішей можна віднести стабільність і ретельне перемішування складів, що, у свою чергу, дозволяє зменшити витрати будматеріалів в 3-4 рази, збільшивши при цьому продуктивність праці.

Суміші набагато легше зберігати, транспортувати і використовувати. Перевезення таких сумішей можливе при будь-яких температурах без обмеження

дальності доставки. Сухі суміші не втрачають своїх властивосте й впродовж півроку і можуть бути використані на будмайданчиках у міру потреби.

Принцип виготовлення сухих сумішей дає можливість максимально точно дозувати складові. Суворе дотримання пропорцій, висока якість початкових матеріалів і високотехнологічний процес виробництва гарантують постійну високу якість самих сумішей і вироблених на їх основі розчинах.

Питання для самоконтролю:

1. Переваги готових будівельних сумішей?
2. Недоліки готових будівельних сумішей?

Накидання розчину вручну.

На поверхню штукатурний розчин вручну можна накидати або намазувати. Розчин, що накидають, заходить у пори, щілини, борозни та інші нерівності поверхні, ущільнюється і добре зчіплюється з нею. Намазаний розчин значно гірше пристає до поверхні. Наблизк слід накидати, а не намазувати, щоб весь шар штукатурки надалі міцно утримувався на поверхні.

Для нанесення й розрівнювання розчину застосовують кельму (лопатку) штукатурну (мал. 1, а), дюралюмінієвий або дерев'яний сокіл (мал. 1, б). Рідкі й декоративні розчини наносять із соколів квадратної або круглої форми з бортиками (мал. 1, в). Для розрівнювання розчину застосовують напівтертки, правила різної довжини або шаблони, для затірки - тертки або гладилки. Готують розчин у дерев'яних або металевих ящиках і ящиках візках (рис. 1, г).

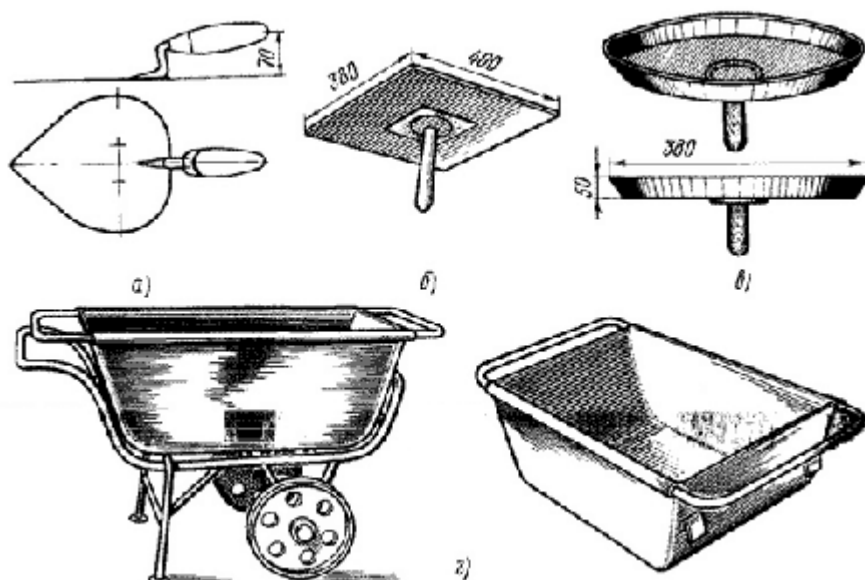

Рис. 1. Інструменти для нанесення розчину вручну:

а - штукатуная кельма, б - дюралюмінієвий сокіл, в - тарілчастий сокіл; г - штукатурні ящики

Накидання розчину навкидь кельмою на стіни та стелю

Розчин штукатурною кельмою із сокола наносять так. Штукатур кладе сокіл на борт ящика. Сокіл з розчином злегка нахилить від себе і наберить порцію розчину правим ребром чи кінцем штукатурної лопатки по всій її довжині так, щоб лопатка рухалася від краю сокола до його середини (рис.2). Розчин має не стікати з сокола і падати на підлогу.

Рис. 2. Набирання порції розчину з сокола

Набравши потрібну кількість розчину, штукатур підходить уводити, увести до ладу поверхні, наприклад до стіни, забирає кельмою із сокола порцію розчину й накидає його в потрібне місце.

Залежно від умов роботи, тобто місця, куди доводиться наносити розчин, кидки наносять ліворуч праворуч або праворуч ліворуч (мал. 3). Накидання розчину навкидь на стіни зліва направо (Мал.3,а) — найзручніший прийом накидання розчину. За виконання кидка лопаткою працює не вся рука, а тільки кисть. Для цього зробить змах і різко зупинить руку з кельмою. Змах не повинен бути дуже сильним, тому що від різкого поштовху розчин надто розбризкується. Різкість змаху залежить від крутості розчину та потрібної товщини штукатурного шару. Для тонкого шару — змах різкий. Шар товстий — змах несильний.

При оштукатурюванні стель розчин доводиться наносити з різних положень: через голову, через плече, над собою й від себе (мал. 3, б). Це роблять для того, щоб не забризкати розчином поруч або позад працюючого товариша. Кельмою можна наносити розчин на стіни не тільки із сокола, але й прямо з ящика.

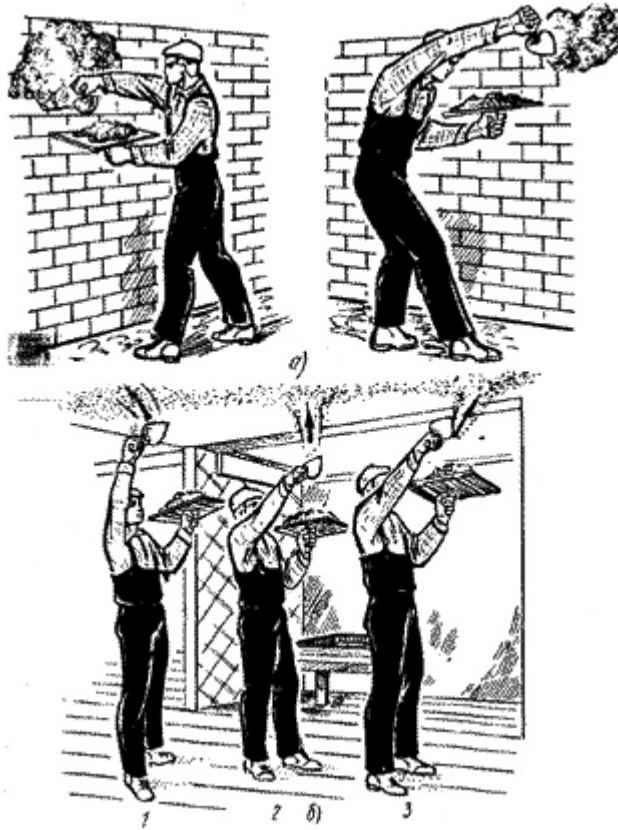

Рис. 3. Нанесення розчину:

а - на стіни, б - на стелю; 1 - через голову, 2 - над собою, 3 - від себе

Операції та прийоми накидання розчину навкидь з ящика на стіни

Розчиновий ящик встановлюють на відстані 1 м від стіни. Штукатур набирає з нього кельмою порцію розчину і накидає на стіну. Процес показано на (Рис. 4.)

Якщо розчин накидають вище рівня ящика, то його встановлюють близько до стіни. Це дозволяє не робити зайвих рухів, а розчин, що відлітає від стіни, знову потрапляє до ящика. Під час роботи розчиновий ящик пересувають відповідно до наступного місця накидання розчину.

Рис. 4. Накидання штукатурного розчину кельмою з ящика

Значно підвищується продуктивність праці й зменшується витрата розчину при накиданні набризку ковшем (рис.5). За один рух ковшем залежно від його об'єму можна накинути на поверхню до 1,5л розчину . Роботу виконують так. На відстані 1... 1,2м від стіни встановлюють ящик з розчином. Взявши в руки ківш, набирають у нього розчин і сильним правильним рухом на стіну, зверху в низ накидають розчин на поверхню так, щоб утворився тонкий шар. Накидають рівномірний штукатурний шар. Штукатурним ковшем можна накидати розчин на поверхні всіх видів. Совком з рухомою ручкою розчин накидають на стіни в основному від рівня підлоги до рівня плеча штукатура.

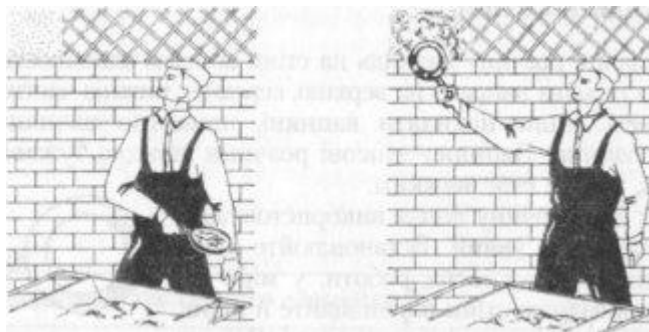

Рис.- 5. Накидання штукатурного розчину кельмою безпосередньо з ящика

Техніка безпеки

При нанесенні розчину на поверхню ви повинні дотримуватись таких правил безпеки:

✚ працювати в спеціальному одязі з покритою головою:

- ✚ працювати справним інструментом, ручки інструменту повинні бути добре оброблені, пошліфовані і міцно з'єднані з інструментом;
- ✚ перед роботою руки слід змастити захисними кремами чи пастами;
- ✚ категорично забороняється брати розчин руками;
- ✚ при роботі з вапняними розчинами потрібно працювати в рукавицях;
- ✚ постійно слідкувати щоб ручка ковша і руки були сухі;
- ✚ не робити ковшем кидків з великою силою, бо при цьому краплини розчину, які відлітають від стіни, можуть попасти в очі.
- ✚ при роботі з столів-помостів потрібно їх встановлювати надійно.

При роботі слідкуйте за своїм робочим місцем, щоб воно було в належному стані, бережіть інструмент і економно витрачайте розчин.

Питання для самоконтролю:

1. Який інструмент, пристосування застосовують при накиданні розчину на стіни та стелі?
2. Яких, правил ТБ, слід дотримуватися при накиданні розчину на стіни та стелю?
3. У чому відрізняється риса накидання розчину на низ стіни зліва на право від накидання його на середину стіни?
4. Який прийом накидання розчину на стелю найпростіше для засвоєння?
5. Чи відрізняється тримання ковша від тримання кельми? Обґрунтуйте.
6. Де треба встановлювати ящик з розчином за накидання розчину ковшем на стелю?

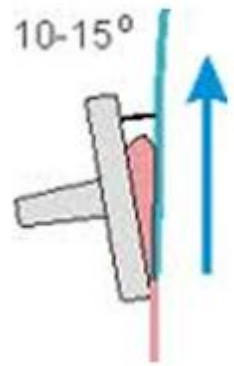
Намазування розчину соколом, кельмою, півтерком на стіни та стелю

Штукатурні розчини наносяться на поверхні стін намазуванням. Намазувати можна тільки ґрунт і накривку.

Сокіл при намазування розчину зручніше встановити під кутом до поверхні, щоб одна його сторона була віддалена на відстань не більше 5- 10 см. Інша сторона сокола має бути притиснута до поверхні, але не впритул, а на товщину шару, що наноситься. У міру просування сокола розчин намазується на поверхню, а піднесена сторона наближається до неї. Намазуючи розчин на стіни, сокіл ведуть знизу вгору.

При намазуванні розчину на стелю – рухи сокола мають бути на себе. Треба слідкувати за робочою позою штукатура та правильними рухами. Сокіл на стелі переміщуйте прямолінійними рухами.

Намазування розчину кельмою з сокола на стіни та стелю

При намазуванні розчину лопатку тримають на відстані товщини нанесеного штукатурного шару і, зрушуючи порцію розчину, намазують його шаром на поверхню. Мазки розчину можуть виконуватися в вертикальному і горизонтальному напрямках.

Вибойни, що утворитися в наслідок проведення санітарно-технічних комунікацій чи помилково вибитих місць під коробки розеток чи вимикачів замазують розчином, застосовуючи кельму.

Сокіл треба просувати за кельмою, щоб підібрати розчин який падає. У вибоїнах не потрібно загладжувати шар розчину, який намазується, щоб наступні шари розчину мали кращу адгезію до поверхні. Намазана поверхня має залишатися шороховатою.

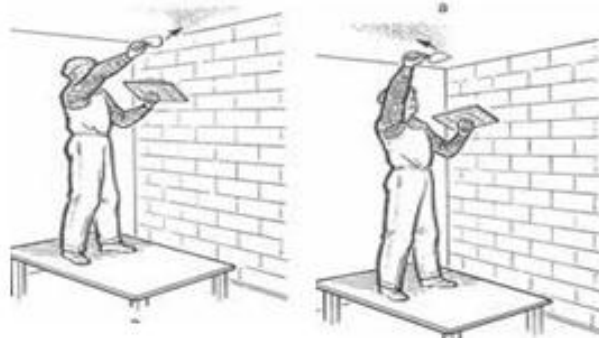
Якщо на поверхні закріплена металева сітка, то штукатурний розчин треба намазувати на поверхню за допомогою кельми.

Намазування розчину на армуючи сітку забезпечить:

- ✚ міцне закріплення її на поверхні;
- ✚ збереження оптимальної товщини штукатурного шару;
- ✚ відсутність відшарування штукатурного шару.

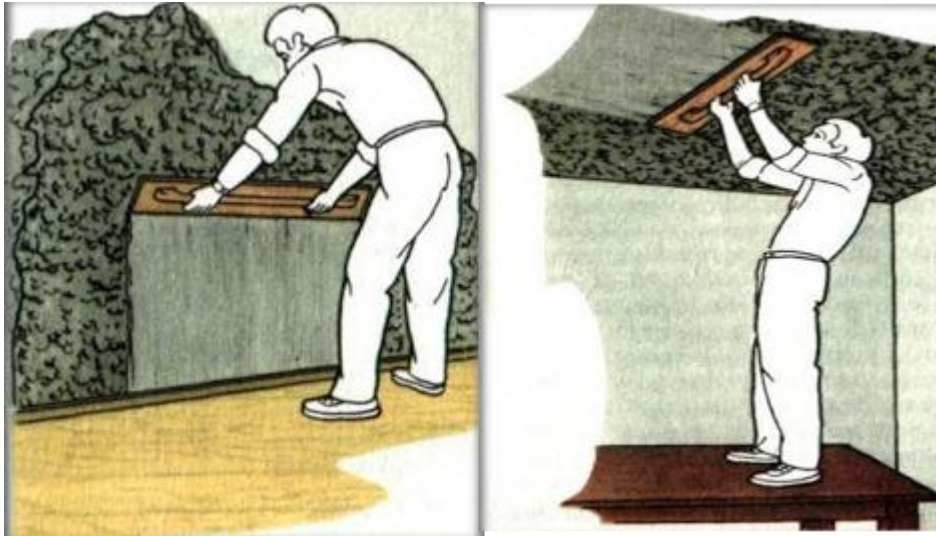
Намазування розчину з сокола на стелю

1. Підготувати підмостки.
2. Приготувати розчин для штукатурення.
3. Набрати розчин кельмою на сокіл.
4. Набрати на кельму розчин тильною стороною
5. Намазати розчин на стелю рівномірним шаром.

3. Намазування розчину на поверхню стіни і стелі за допомогою півтерка.

Намазування розчину на поверхню стіни виконується хвилеподібними рухами знизу в гору. Кут нахилу пів терка до поверхні має бути приблизно рівним 30° . Розчин необхідно накладати на півтерок кельмою у вигляді грядки на одне ребро півтерка. Півтерок необхідно намагатися прижимати до поверхні з однаковою силою, щоб

товщина штукатурного шару була рівною.

При намазуванні розчину на стелю за допомогою півтерка, доцільно використовувати вузькі, довгі півтерки, оскільки товщина розчину на стелі має бути мінімальною, а розчин рухливим.

Послідовність виконання прийомів за намазування розчину пів терками на стелю:

- ✚ один край пів терка прикладіть до ящика з розчином, а другий підтримуйте лівою рукою;
- ✚ штукатурною лопаткою накладіть розчин на пів терок у вигляді грядки;
- ✚ візьміть обома руками пів терок і піднесіть його до поверхні стелі;
- ✚ притисніть один повздовжній бік пів терка до стелі;
- ✚ намазуйте розчин на стелю, рухаючи пів терок на себе.

Питання для самоконтролю:

1. Який інструмент, пристосування необхідні, щоб виконати намазування на поверхню?
2. Чи можна робити намазування з розчинового ящика? Обґрунтуйте.
3. Технологічна послідовність намазування розчину соколом на стіни та стелю.
4. Технологічна послідовність намазування розчину кельмою з сокола на стіни та стелю.
5. Технологічна послідовність намазування розчину півтерком на стіни та стелю.